

Dag 91, vrijdag 22 juni 2018. Geen ontbijt bij de Albergue, om 06:00 uur wakker, ik pak mijn spullen en ga weer op pad. Bij het eerstvolgende dorp neem ik mijn ontbijt. Brood met ham en kaas, een croissant en thee. Het is vandaag maar 22 kilometer, dus met een stevige pas ben ik rond de middag in Carrion de los Condes en neem dan de middag vrij. Na Carrion volgt een stuk van 17 km zonder Albergue of dorp, en dat loop ik liever in de ochtend. Onderweg kom ik Bruno tegen uit Canada, Quebec. In Hontanas mee kennismemaakt, waarbij ik me sinds de Amerikanen voorstel als Han Solo, dan weet iedereen meteen hoe je mijn naam schrijft, waarna hij zich voorstelt als Bruno Mars, ook meteen duidelijk. Na het dorp zo'n 6 km voor Carrion staat een bord met Santiago 463. Op dat moment hoor ik enthousiast "Buen Camino!" achter me. Een vrouw op de fiets komt langs en stopt bij het bord om een foto te nemen. "Shall I take a picture of you with the sign?" Ze vindt het een goed idee en komt mijn kant op. Na wat Engels gepraat te hebben, zegt ze: "Where are you from?". "The Netherlands", zeg ik. Ik ook zegt ze en we kunnen dus gewoon in het Nederlands verder. Even voorstellen, Trudi en ik kom uit Nederland gefietst en ga naar Compostella. Han, enlk ben ook in Nederland gestart, maar te voet. Ik stel voor om een paar honderd meter terug te gaan en daar een bakkie koffie te doen en verhalen te delen. Bij de koffie hebben we een hel erg mooi gesprek over onze ervaringen, thuissituatie en verwachtingen voor de toekomst. Erg leuk om elkaar zo tegen te komen, een wandelaar en fietsster uit Nederland die elkaar "toevallig" treffen in Spanje. Na de koffie nog even een selfie en we wisselen onze gegevens uit. Tijd om afscheid te nemen en ieder verder te gaan op onze Camino. We lopen het dorp uit en dan stapt ze weer op haar fiets met de mooie tekst "One Life, Live it" Daar gaat ze.... Die moet ik toevoegen aan mijn Spotify playlist. Ik roep nog "Buen Camino" en hoor het in de echo terug, en dan wordt ze langzaam een stipje aan de horizon. Het laatste stukje naar Carrion kom ik onze Spaanse familie tegen met wie ik al paar dagen dezelfde etappes loop. Zij hebben mij de bijnaam Speedy Gonzales gegeven. Het is hun laatste dag op de Camino en gaan vanmiddag naar huis. Buen Camino Julio, Pilat en Laura. Voor hun nog 2 jaar en dus twee delen van de Camino, dan komen ze aan in Compostella. In Carrion ga ik een klooster binnen en steek een kaarsje op voor Maria en Giovanni, dat had ik beloofd, tegen de pijntjes... Bij het klooster is een Albergue en ik besluit hier te overnachten. Een prima gelegenheid met een keuken en maximaal 3 personen op de kamer, en een heerlijke binnenplaats vol rust, zon en schaduw. Even boodschappen doen bij de lokale supermarkt en dan is er tijd om mij blogs te updaten. Eerst verslag 89 en 90, dan 82 die al bijna af was, en nu 91, zodat de laatste drie dagen weer in beeld zijn. De rest volgt nog de komende dagen maar ik probeer vanaf nu weer in de pas te lopen dus morgen verslag 92...

